

Văn thứ Ngọc Châu

Vân khai viễn kiến Hán Dương thành
Do thị cô phàm nhất nhật trình
Cô khách trú miên tri lãng tĩnh
Chu nhân dạ ngữ giác triều sinh
Tam Tương sầu mẩn phùng thụ sắc
Vạn lý quy tâm đối nguyệt minh
Cựu nghiệp dĩ tùy chinh chiến tận
Cánh kham giang thượng cổ bễ thanh!

Dịch Nghĩa
Mây quang, xa xa trông thấy thành Hán Dương
Nhưng còn một ngày thuyền nữa mới tới
Khách ngủ ban ngày, biết là sóng lặng
Bạn thuyền đêm nói chuyện, biết con nước về
Ở Ba Tương (*) buồn bạc cả đầu, lại gặp cảnh thu tới
Lòng mong về nhà xa xôi nghìn dặm, dải cùng ánh trăng
Cơ nghiệp cũ đã vì chiến tranh mà hết sạch
Trên sông vẫn phải nghe tiếng trống trận âm âm

(*)Chú thích: Tỉnh Hồ Nam, tỉnh này gồm có Tương Đàm, Tương Âm và Tương Hương
-Ngọc Châu : thuộc huyện Vũ Xương, tỉnh Hồ Bắc

Dịch Thơ
Đêm đậu thuyền ở Ngọc Châu

Vén mây xa thấy Hán Thành dăng
Còn một ngày thuyền thẳng dặm băng
Khách, sáng còn ngơi, hay sóng lặng
Lái, đêm mãi chuyện, biết triều dâng
Tam Tương thu nhuộm sầu pha tóc
Muôn dặm lòng về sáng với trăng
Nhà cửa chiến tranh tàn phá hết
Trên sông trống trận hầy còn vang!

Bản dịch: Khương Hữu Dụng